

ข้อบังคับของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๑๕

ว่าด้วยมาตรฐานการบริการการเดินทางทางอากาศ ด้านการจัดการจราจรทางอากาศ
ประเภทการจัดการห้วงอากาศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖/๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๕/๑๗ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติคณะกรรมการการบินพลเรือน ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการบินพลเรือนจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“ใบรับรอง” หมายความว่า ใบรับรองการให้บริการจัดการจราจรทางอากาศ ประเภทการจัดการห้วงอากาศ

“ห้วงอากาศ” หมายความว่า ส่วนใด ๆ ของชั้นบรรยากาศเหนือพื้นดินและพื้นน้ำ

“แผนการใช้ห้วงอากาศ” หมายความว่า ประกาศในรูปแบบมาตรฐานที่ออกรายวัน สำหรับแจ้งการจัดการจราจรใช้ห้วงอากาศในช่วงเวลาที่กำหนดโดยผู้ให้บริการจัดการจราจรทางอากาศ ประเภทการจัดการห้วงอากาศ

“แผนแก้ไขการใช้ห้วงอากาศ” หมายความว่า ประกาศสำหรับแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่ระบุในแผนการใช้ห้วงอากาศที่ได้ประกาศไว้

“การจัดการห้วงอากาศ” หมายความว่า กระบวนการบริหารการใช้พื้นที่ห้วงอากาศเพื่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้ใช้งานห้วงอากาศ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ข้อ ๓ การจัดการห้วงอากาศ แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

(๑) การจัดการห้วงอากาศระดับ ๑ (ASM Level 1) หรือระดับกลยุทธ์ (Strategic Level) เป็นการกำหนด ติดตามและทบทวนนโยบายด้านห้วงอากาศ รวมถึงการวางแผนและปรับปรุงโครงสร้างห้วงอากาศ โดยคำนึงถึงความต้องการใช้ห้วงอากาศของประเทศ

(๒) การจัดการห้วงอากาศระดับ ๒ (ASM Level 2) หรือระดับยุทธการ (Pre-Tactical Level) เป็นการวางแผนและตัดสินใจจัดสรรห้วงอากาศตามแนวทางที่กำหนดไว้ในการจัดการห้วงอากาศระดับ ๑ หรือระดับกลยุทธ์ สำหรับใช้งานประจำแต่ละวันและสื่อสารกระจายข้อมูลแผนการใช้ห้วงอากาศให้กับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

(๓) การจัดการห้วงอากาศระดับ ๓ (ASM Level 3) หรือระดับปฏิบัติการ (Tactical Level) เป็นการจัดการการใช้งานห้วงอากาศอย่างเป็นปัจจุบัน ณ วันที่ปฏิบัติการบิน เพื่อเริ่มสงวนการใช้ห้วงอากาศ (Activation) และยุติการใช้ห้วงอากาศ (Deactivation) รวมถึงการประสานงานเมื่อมีการขอใช้พื้นที่ฉุกเฉินหรือปรับเปลี่ยนแผนการใช้พื้นที่จากที่ตกลงกันไว้ในการจัดการห้วงอากาศระดับ ๒ หรือระดับยุทธการ

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบรับรองต้องประกาศแผนการใช้ห้วงอากาศ (Airspace Use Plan; AUP) และแผนแก้ไขการใช้ห้วงอากาศ (Updated Airspace Use Plan; UUP) เพื่อแจ้งให้ผู้ใช้งานห้วงอากาศทราบ สำหรับการวางแผนปฏิบัติงาน

ข้อ ๕ มาตรฐานการบริการการเดินอากาศ ด้านการจัดการจราจรทางอากาศ ประเภทการจัดการห้วงอากาศ ให้เป็นไปตามคู่มือมาตรฐานการบริการการเดินอากาศ ด้านการจัดการจราจรทางอากาศ ประเภทการจัดการห้วงอากาศ (Manual of Standards - Air Traffic Management Services: Airspace Management) ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวกของอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อแตกต่างตามที่ประกาศในเอกสารแถลงข่าวการบิน หัวข้อ ๑.๗ ข้อแตกต่างจากมาตรฐาน ข้อแนะนำที่พึงปฏิบัติหรือวิธีปฏิบัติขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (Differences from ICAO standards, recommended practices and procedures) และเอกสารเกี่ยวกับการจัดการจราจรทางอากาศ ประเภทการจัดการห้วงอากาศอื่น ๆ ขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ

ข้อ ๖ คู่มือมาตรฐานการบริการการเดินอากาศ ด้านการจัดการจราจรทางอากาศ ประเภทการจัดการห้วงอากาศ ที่กำหนดขึ้นตามข้อ ๕ จะกำหนดรายละเอียดในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) บททั่วไปเกี่ยวกับการจัดการห้วงอากาศ

(๒) คู่มือการดำเนินงาน

การกำหนดรายละเอียดของคู่มือการดำเนินงาน (Operations Manual : OM) ประกอบด้วยคำแนะนำและข้อมูลที่จำเป็นซึ่งมีรายละเอียดครบถ้วนเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) ขอบเขตการให้บริการ

การระบุขอบเขตในการให้บริการการจัดการจราจรทางอากาศ ประเภทการจัดการห้วงอากาศ วัตถุประสงค์ หน้าที่ความรับผิดชอบ

(๔) การบริหารทรัพยากรบุคคล

การจัดให้มีการบริหารทรัพยากรบุคคล ในเรื่องการวางแผนนโยบายและระเบียบปฏิบัติในการดำเนินการเกี่ยวกับตัวบุคคลที่ดำเนินงานในองค์กรเพื่อเป็นกรอบในการบริหาร การวางแผนกำลังคน การจัดหาบุคคลและการสรรหาบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง เพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสม และรักษาไว้ซึ่งด้านทรัพยากรมนุษย์เพื่อควมมีประสิทธิภาพและมีปริมาณเพียงพอ เพื่อให้การปฏิบัติงานสำเร็จตามเป้าหมาย

(๕) คุณสมบัติของบุคลากร

การจัดให้มีบุคลากรที่มีคุณสมบัติครบถ้วน และได้รับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ ตลอดเวลาในการให้บริการการจัดการจราจรทางอากาศ ประเภทการจัดการห้วงอากาศ รวมถึงการพัฒนาความรู้ความสามารถ เป็นประโยชน์ต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพให้กับองค์กร

(๖) การฝึกอบรมและการตรวจสอบ

การจัดให้มีการฝึกอบรมและการตรวจสอบ (Training and checking program) แก่บุคลากร เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงานหน้าที่นั้น ๆ

(๗) สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์

การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ให้เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการห้วงอากาศ

(๘) ระบบการจัดการ

การจัดให้มีระบบการจัดการ (Management System) ที่ประกอบด้วยด้านการจัดการด้านนิรภัย (Safety Management) และการจัดการด้านคุณภาพ (Quality Management) สำหรับการจัดการห้วงอากาศ

(๙) แผนรองรับภาวะฉุกเฉิน

การจัดให้มีแผนรองรับภาวะฉุกเฉิน หรือในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือเหตุการณ์อื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อให้บริการการจัดการห้วงอากาศ

(๑๐) แผนรักษาความปลอดภัย

การจัดให้มีแผนรักษาความปลอดภัย (Security Programme) โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมถึงกระบวนการในการป้องกันและรับมือกับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคลากร สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ ข้อมูล และระบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการจัดการห้วงอากาศ รวมถึงการควบคุมการเข้าถึงของบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาต

(๑๑) การจัดเก็บเอกสารและการบันทึก

การจัดให้มีการจัดเก็บเอกสารและการบันทึกที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

(๑๒) มาตรฐานการจัดการห้วงอากาศระดับ ๒ หรือระดับยุทธการ

การจัดให้มีการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานการจัดการห้วงอากาศระดับ ๒ หรือระดับยุทธการ ในด้านขอบเขตความรับผิดชอบ โครงสร้างหน่วยงาน และกระบวนการกำหนดแผนการใช้ห้วงอากาศ

(๑๓) มาตรฐานการจัดการห้วงอากาศระดับ ๓ หรือระดับปฏิบัติการ

การจัดให้มีการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานการจัดการห้วงอากาศระดับ ๓ หรือระดับปฏิบัติการ เพื่อบริหารจัดการการใช้ห้วงอากาศตามแผนการใช้ห้วงอากาศ และแก้ปัญหาการใช้ห้วงอากาศเฉพาะหน้า

(๑๔) การประกาศข้อมูลด้านการจัดการห้วงอากาศ

การจัดให้มีการประกาศข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการห้วงอากาศตามมาตรฐาน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายจุฬา สุขมานพ)

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย